

Konya il Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün Geçen Yıl Yayımlanan Eserleri

- ÖZEL SAYISI -

KONYA İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINLARI ÖZEL SAYISI

Son yıllarda İl Kültür ve Turizm Müdürlüğümüzün faaliyetleri dikkat çekici boyutlara ulaşmış bulunuyor. Gerek yayın ve gerekse diğer faaliyetleri bunu gösteriyor. Bundan önceki bir yazımızda da buna temas etmiştik.

Akademik Sayfalar'ımızın bu sayısını da İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün 2009 yılında çıkarmış olduğu kitapların tanıtımına tahsis etmiş bulunuyoruz.

2009 yılında, Melahat Ürkmez Hanım'ın mevcudu tükenen Şems-i Tebrizi isimli eseri ile Seyit Küçükbezirci dostumuzun Konya Halk Bilimi adlı eserlerinin mükerrer baskıları yapıldı.

M. Sadreddin Özçimi'nin, "Levni'den Ebrû'ya", Hattat Hüseyin Öksüz dostumuzun kırk yıllık hat çalışmalarının bir araya getirildiği hat albümü, Yaşar Erdemir Hoca'nın yıllarını vererek hazırladığı, "Konya'daki Hz. Mevlâna Dönemi Selçuklu Şaheserleri" başlığı altında ilim ve kültür âleminin istifadesine sunulan beş eser ki, bunlar; "Alâeddin Camii ve Türbeleri", "İnce Minareli Medrese", "Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesi", "Sırçalı Medrese Mezar Anıtlar Müzesi"dir. Bu seri gerçekten beşibiyerde değerinde anıt bir eser.

Diğerleri, "Birinci Uluslar Arası Şairler Buluşması Antolojisi", "Kuvâ-yı Milliye ve Millî Mücadele Resim Sergisi Katoloğu", "1. Uluslar arası Güzel Sanatlarda Selçuklu'dan günümüze Geleneksel Konya El Dokumalarından Esintiler ve Mevlâna", ayrıca "Konya Kültür Hazinelerine Açılan Pencere" başlığı altında toplanan on bir tanım kartı ve onlarca çeşitli konularda CD vs.

Biri birinden değerli bu eserler, ileri sayfalarda Konya'mızın değerli yazarları tarafından okuyucularımıza tanıtılacaktır. Böyle bir tanıtımdan büyük mutluluk duyduğumuzu belirtmek istiyorum.

Kültür hazinelerimizin korunma ve tanıtılmasına matuf bu biri birinden güzel eserlerin neşrinde büyük emeği geçen başta Konya Valimiz Aydın Nezh Doğan ve İl Kültür ve Turizm Müdürümüz Dr. Mustafa Çıpan Bey olmak üzere, bütün mesai arkadaşları ile yazar dostlarımızı kutluyor, kitap tanıtımları ile bize destek veren Akademik Sayfa yazarlarımıza da şükranlarımı sunuyorum.

NOT: Sayın M. Sadreddin Özçimi'nin "Levni'den Ebrû'ya" isimli değerli eserinin tanıtımı gelecek sayılarımızdan birisinde yapılacaktır.

BULUŞMA – 2

Prof. Dr.
Saim SAKAOĞLU

Doğrusu bu kitabın adı son derece ilgi çekicidir. ‘Buluşma’ kavramı, kitabın sayfaları açılıp da ne anlama geldiği anlaşılincaya kadar bize pek çok şeyi çağrıştırmaktadır. Ancak, dış kapakta küçük harflerle yer alan üç satırcık, bizlere neyin buluşması olduğunu açıklayıvermektedir: *I. Uluslararası / Şairler Buluşması / Antolojisi*. O hâlde biz bir şiir antolojisi ile karşı karşıyayız demektir.

Hakan Sarı’nın, ‘Organizasyon Komitesi Başkanı’ sıfatıyla kaleme aldığı “Önsöz / İlk buluşmanın heyecanı..” başlıklı yazısı (s. VII), bize birtakım bilgileri vermektedir. Bir önceki sayfadaki “Takdim” başlıklı yazısıyla konuyu ele alan İl Kültür ve Turizm Müdürü, aynı zamanda ‘Danışma Kurulu’ üyesi olan Dr. Mustafa Çıpan da yazısına şöyle başlıyordu:

“Selçuk Ünversitesinden bir grup Türkçe Sevdalısının 2007’de tertip ettikleri, bu yıl da ikincisini gerçekleştirmek için yola çıktıkları “Uluslararası Şairler Buluşması”na katkıda bulunmak bir vecibe sayılırdı.” (s. VI).

Demek ki, 9-11 Mayıs 2008 tarihleri arasında Konya’ımızda gerçekleştirilen toplantı ‘I. Uluslararası Şairler Buluşması’ olmakla birlikte, ilkinin 2007 yılında, daha küçük çapta ve sınırlı bir coğrafyanın şairlerinin katılımıyla gerçekleştiği için ikinci olarak adlandırılıyor ve kitabımızın adına da ‘2’ ekleniyordu.

‘Buluşma’nın ‘Onur Kurulu’nda, o dönemin Konya Valisi Osman Aydın, Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek ve Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Süleyman Okudan yer almaktadır. ‘Organizasyonun Koordinatörleri’ ise Fatma Hıdıroğlu Burcu Feyzioğlu ve Seval Oğuz’dan oluşmaktadır.

Bizim de aralarında yer aldığımız ‘Danışma Kurulu’ ise Prof. Dr. Kürşat Turгут (Selçuk Üniversitesi Rektör Yardımcısı), Dr. Mustafa Çıpan, Yrd. Doç. Dr. Nuri Şimşekler, Hayrettin İvgin, Ulviye Savtur, Şükran Günay ve Ömer Karadan oluşmaktadır. T. C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü’nün 194 sayılı yayını olan *Buluşma-2*, Kasım 2009’da, Damla Ofset A. Ş.’de basılmıştır. VII+286 sayfa olan kitabın tasarımı Metin Haklı tarafından yapılmıştır. İlk sayfadaki bir notta ise, şairlerin ad sırasına göre yer aldıkları bildirilmektedir.

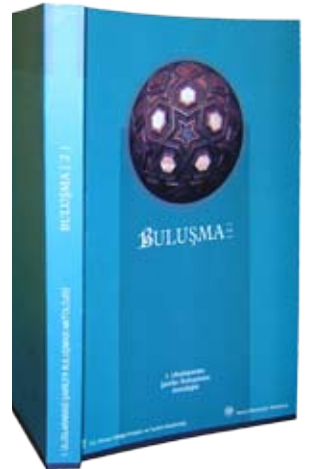
‘İçindekiler’de (s. III-IV) 65 ad yer almaktadır. Bu adlarla ilgili bazı sayısal bilgiler şöyledir.

Ülkemizden katılan konuk şairlerimiz 21 ilimizden gelmiştir. Konya’ımızla birlikte bu illerimiz, katılımcı sayılarına göre şöyledir: Konya (14), Ankara (4), Adıyaman (3), Amasya (2), Aydın (2), Edirne (2), Elazığ (2), Kars (2), Erzurum (1), Antalya (1), Artvin (1), Denizli (1), Erzincan (1), Isparta (1), İstanbul (1), Malatya (1), Nevşehir (1), Samsun (1), Sivas (1), Şanlıurfa (1), Tokat (1), Uşak (1), Yalova (1).

Türk illerinden gelen konuklarımızın doğum yerleri de şöyledir: Azerbaycan (1), KKTC (2), Bulgaristan (1), İran (1), Kırgızistan (1), Kırım (1), Kosova (1), Makedonya (1).

Prof. Dr. Alimcan İnyet Uygur Özerk Bölgesi’nde doğmuş, İzmir’de; Şükran Günay Aydın’da, Abdülkadir İnaltekin Ankara’da doğmuş Almanya’da yaşamaktadırlar.

Şairlerimizin doğum yılları da bazı özellikler göstermektedir. 1986 (6), 1981 (3), 1984 (3), 1987 (2). Bu şairler genellikle Selçuk Üniversitesi öğrencileridir. Şairlerimizin, 1946-1966 arasında doğanlar, büyük bir çoğunluğunu oluştur-

maktadır. 1966-1981 arasında doğan iki şairimiz (1969, 1971) vardır. 1955 doğumlular üç kişiyle önde yer almıştır.

Nedense bazı şairlerimiz doğum yer ve yılını gizlemişlerdir. İşte onlar: Bayram Bilge Tokel ile Ünata Akkoyunlu'nun hem doğum yeri, hem de doğum tarihi verilmemiştir. Fatma Uçarlar ile Yuşa Harun Eroğlu'nun doğum tarihleri; Saside Yaylaz'ın da doğum yeri belirtilmemiştir.

Ülkemizde doğup büyüyen en yaşlı şairlerimiz; Yekta Güngör Özden (1932), Yavuz Bülent Bakiler (1936) ve İlkan San (1941)'dir. Türk illerinde doğanlar arasında ise Harid Fedai (1930), Kubilay Belig (1931) KKTC'den, Zakir Kurtnezir (1933) ise Kıрым'dan gelmiştir.

Buluşma'ya katılan en genç şairler ise 17 Ağustos 1987 doğumlu Esra Etçi (Konya) ile 26 Ocak 1987 doğumlu Mehmet Gül (Adıyaman)'dür. Konuklar arasındaki en genç ise, 13 Mayıs 1981 doğumlu Leyla Şerif Emin (Makedonya)'dır.

Tanınmış şairlere gelince... Yavuz Bülent Bakiler, Yekta Güngör Özden, Cezmi Ersöz'ü sayabiliriz. İlkan San ile Hüsametdin Olgun da şiirleri klasik formda bestelenen şairlerimizdir. Ayrıca; Mustafa Ceylan ile Rifat Araz'ı da bu arada sayabiliriz. Konya'mızdan Zeki Oğuz ve Melehat Ürkmez'i alabiliriz.

Ülkemize gelen konuk şairler arasında; Azerbaycan Millî Meclisinde Milletvekili olan Sabir Rüstemhanlı, Azerbaycan Türk Dünyası Araştırmaları Uluslararası İlimler Akademisinin Rektörü Prof. Dr. Elçin İsgenderzade, KKTC'de, çeşitli dönemlerde devlet katında ve üniversitelerde yöneticilik ve öğretim görevlisi olarak görev yapan (Dr.) Harid Fedai'yi sayabiliriz. Kosova'dan Zeynel Beksaç, Bulgaristan'tan Nurten Remzi'yi de Balkanların temsilcisi olarak hatırlayalım. Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü (2004-2007) görevinde bulunan Bayram Bilge Tokel ile aynı Bakanlığının Halk Kültürleri Araştırma ve Geliştirme Müdür Yardımcılığı görevinde bulunan Hayrettin İvgin'i bürokrat şairler olarak alabiliriz.

Toplantının düzenlenmesinin sebepleri arasında bazı büyüklerimizin doğum ve ölüm yılları, vb. olaylar da yer alıyordu. Bunun sonucu olarak da şairlerin arasında bazı araştırmacıların nesir yazıları da serpiştirilmişti. Nuri Şimşekler'in Mevlâna, bizim Nasreddin Hoca, Ufuk Deniz Aşçı'nın Dîvânu Lügat'it Türk konulu nesir yazıları yer almıştır. Ayrıca Alimcan İnyet'in de şiirlerinden başka bir de Dîvânu Lügat'it Türk konulu yazısı vardır.

Galip Kurdoğlu hem şiiriyle, hem de Temel

türü nükteleriyle yer almaktadır.

Bazı hayat hikâyeleri, nedense, birkaç satırla geçiştirilivermiştir: Ömer Faruk Hatipoğlu (5 satır), Mehmet Gül (4 satır), Hatice Altaş (6 satır), Esra Etçi (5 satır), Ali Ferit Demirel (6 satır). Ancak bu şairlerin genç neslin temsilcisi oldukları unutulmamalıdır.

Buna karşılık bazı şairlerin hayat hikâyeleri oldukça uzundur: Sabir Rüstemhanlı, Hayrettin İvgin, Hüsametdin Olgun, Nurten Remzi, Rıdvan Canım, Melehat Ürkmez, Mustafa Ceylan, Tahir Sakman, Ulviye Savtur, Yavuz Bülent Bakiler, Yekta Güngör Özden, vb. Galiba biz de nesir yazıları sahipleri arasında hayat hikâyesi uzunca yazılmış yazarız.

Doğrusu kitapta çok farklı dünyaların şiirleri yer almaktadır. Elçin İsgenderzade'nin 'Bir Aşkın Senfonik Bestesi', Tahir Sakman'ın 'Sedirler'i, Hüsametdin Olgun'un 'Eksi Kırkbeşlerde Yandık' adlı şiirleri dikkatimizi çekmektedir. Metin Koca'nın 'Ulu Türk Bilgesi Kaşgarlı Mahmut' adlı, her biri beşer mısradan oluşan 21 bendlik (toplam 105 mısra) şiiri, Şükran Günay'ın 'Yunusça Sevdik', Gülaye Şınıhlı'nın '20 Yarpaq Adlı Şiir Tövbesi' (80 mısra) de dikkati çeken şiirlerdir.

Ustalara gelince... Yavuz Bülent Bakiler, Yekta Güngör Özden, Cezmi Ersöz... Onları değerlendirmek için süslü sözlere gerek var mı?..

Kendilerine en çok sayfa ayrılanlar ise nesir yazılarının sahipleridir.

Acaba başka ne diyebilirim ki... Galiba bazı adları iki üç kere andık, ama hiç adları anılmayanlar da var. Onları da tarihe belge düşmek için hatırlayiverelim:

Adem Eray Kozan, Ahmet Aslan, Ali Rıza Hıyabani, Aslan Baykara, Atantay Akbarov, Elif Çelik, Emine Nihan Cici, Gamze Çiftçi, Halil Karacan, Harun Yiğit, Hasan Karayel, Hicabi Kırlangıç, Himmet Karazeybek, İsmail Tunç, Mehmet Engin, Mehmet İlgin, Mehmet Söylemez, Metin Koca, Seval Oğuz, Şerife Korkmaz, Şevki Dinçal, Şükrü Öksüz, Yasin Altunbay, Yusuf Alper Balcı.

'Buluşma'mızın son iki sayfası, hemşehrımız bir ses sanatçımıza ayrılmış. Benim de gelip dinlediğim hanımefendi 1958 Akşehir doğumlu Melihat Gülses'tir. Onun da bir buçuk sayfada yer alan hayat ve sanat hikâyesine yer verilmiş.

Buluşma-3'ü de tanıtmak dileğiyle bütün şair ve yazarları kutluyorum.

KONYA'DAKİ HZ. MEVLÂNA DÖNEMİ SELÇUKLU ŞAHESERLERİ

Mehmet Ali UZ

Giriş

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün yayımladığı anıt eserlerden birisi, belki en başta geleni, Yaşar Erdemir Hoca'nın yıllarını vererek hazırladığı, "Konya'daki Hz. Mevlâna Dönemi Selçuklu Şaheserleri"dir. Beş kitaptan oluşan bu dizi, "Alâeddin Camii ve Türbeleri", "İnce Minareli Medrese", "Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesi", "Sırçalı Medrese Mezar Anıtlar Müzesi" adlarını taşıyor.

Aslında bu muhteşem beş eseri bir makale boyutunda tanıtmak mümkün değildir. Hiç değilse bununla ilgili bir özel sayı daha çıkartmak gerekirdi. Fakat Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün 2009 yılında neşrettiği bütün eserleri bir arada tanıtmak istememiz sebebiyle kısa kısa da olsa, eserlerin hepsini bir arada tanıtmaya mecburiyeti hasıl olduğunu ifade etmek istiyoruz

Bu kısa girişten sonra dizideki kitapların tanıtımına geçebiliriz.

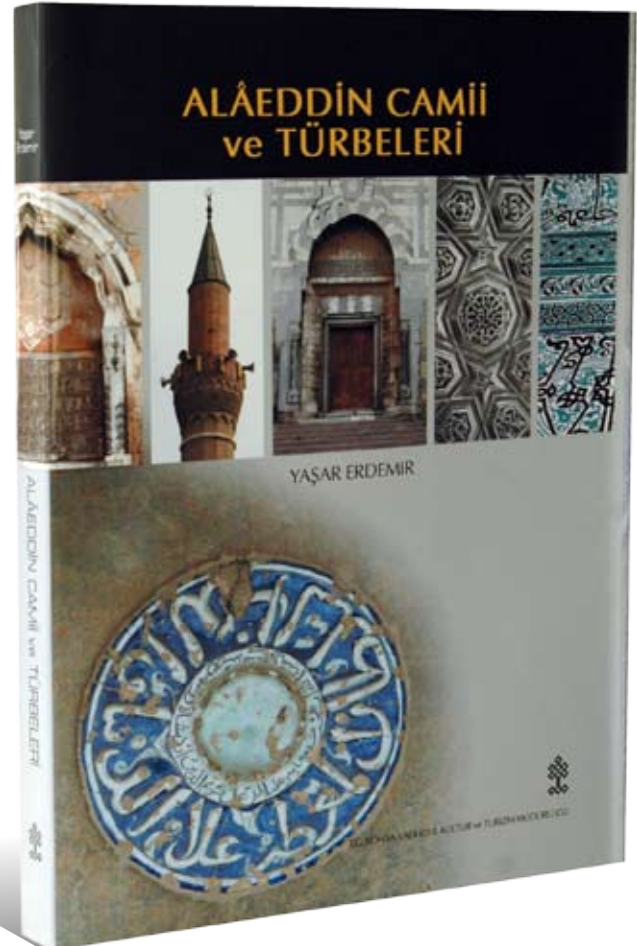
1. Alâeddin Camii ve Türbeleri

Alâeddin Camii, Selçuklu Döneminde ilk yapılan tarihî erlerin başında gelir. Bu yapıda pek çok Selçuklu sultanının da emeği vardır.

Yazarın ön sözünde de ifade ettiği gibi, Alâeddin Camii ve Türbeleri Selçuklu sanatında en çok kitabenin yer aldığı bir eser olması yanında, Anadolu Selçuklu Devletini kuran ve Anadolu'yu bize vatan yapan sultanların sandukalarının bulunduğu

bir külliye olması yönünden de esere ayrı bir değer kazandırmaktadır. Külliye de yer alan ve dünyada bir eşi daha bulunmayan sanat şaheseri minberi de ayrı bir değerdir. Eserde minberle ilgili geniş bilgi verilmiştir.

Maalesef bu külliye, birçok ihmal ve ihanetler sonunda orijinal haliyle günümüze gelememiş, sultanların cesetleri ve kabirleri bile korunamamıştır.

Cami ve türbenin yapımına Sultan I. Rukneddin Mesut zamanında başlanmış, II. Kılıç Aslan ve I. İzzeddin Keykavüs'la devam edilerek, I. Alâeddin Keykubat tarafından tamamlanmıştır.

Bugüne kadar bu muhteşem külliye ile ilgili olarak müstakil bir eserin hazırlanamaması, Konya için en büyük eksik ve dolayısıyla en büyük ayıplarımızdan birisi idi. Bizi bu ayıptan kurtaran değerli sanat tarihçisi Yaşar Erdemir dostumuza ne kadar teşekkür etsek azdır. Tarih adını hayırla yad edecektir.

Yazar eserine, Oğuzlar ve Büyük Selçuklu Devletinin Kuruluşu ile başlamış, Anadolu'nun fethi ve Türkiye Selçukluları, Selçuklu Sultanları ve Konya, Külliye ile İlgili Yayınlar, Külliye'nin Bani, Mütevelli ve Sanatçıları, Külliye'nin Vakfı ve Vakıfları ve külliye ile ilgili diğer konularla devam etmiş. (s. 12-101)

Eserin diğer ana başlıklar ise şö-

le:

II. Alâeddin Camii ve Külliyesi 106-209)

III. Külliye'nin Sorunları (s.210-225)

IV. Değerlendirme ve Sonuç (226-237)

V. Bibliyografya (242-251)

Ara başlıklar altında da konularla ilgili geniş bilgiler verilmiştir.

256 sayfadan oluşan bu muhteşem eser yer yer resim, çizim ve belgelerle zenginleştirilmiştir. Kitap, kapak, cilt ve kâğıt itibarıyla yani zarf ve mazrufuyla da mükemmel görünümündedir.

Külliye ile ilgili eksik bir bölümün kalmadığı rahatlıkla söylenebilir. Eser, bir yüz akı anıt eserlerden birisi olarak, özel ve resmi kütüphanelerde yerini almıştır. Başta İl Kültür ve Turizm Müdürümüz Dr. Mustafa Çıpan Bey ve yazarımız olmak üzere emeği geçen herkesi kutluyoruz.

2. Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesi

Tanıtımını yapmaya çalıştığımız eserlerden birisi de. "Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesi"dir. İlk baskısı 2001 yılında yapılan bu eserin, 2009 yılında genişletilmiş ikinci baskısı yapılarak okuyucunun istifadesine sunulmuştur.

Konyalı'nın ifadesiyle Konya'daki Selçuklu eserleri bir inci tespihe benzetilirse, bunlardan Karatay Medresesi, bu inci tespihin imamesi durumundadır. Karatay Medresesi gerçekten bu değerlendirmeye layık bir tarihî yapıdır.

Bu değerli nadide eser, 1220-1230 yılları arasında Selçuklu devlet adamlarından Celaleddin Kartay tarafından yaptırılmıştır. Ustası ise, Alâeddin Camii'ni yapan, Muhammed bin Havlan el-Dımişkî'dir.

Eser beş bölüm halinde ele alınmıştır. Giriş bölümünde medrese ile ilgili yayınlar, yaptıranı, tarihi ve ustası, faaliyetleri, bakım ve onarımları, vakfiyesi ve vakıfları, teşkilatı, eğitim-öğretim ve tayinleri müstakil başlıklar halinde açıklanmıştır.

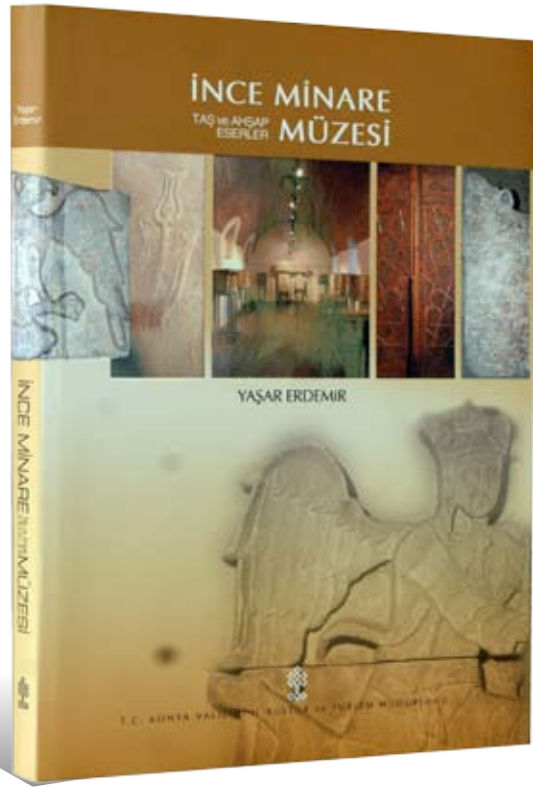
II. Bölüm, medresenin tanıtımına ayrılmıştır. İç ve dış görünüşü yine ayrı ayrı başlıklara ayrılarak taç kapısı, cephesi, havuzu, eyvanı, iç cepheleri kubbe ve elemanları tanıtılmıştır.

III. Bölüm'de de Kılıç Aslan Köşkü ve Kubad Âbad Sarayı başta olmak üzere sergilenen eserler özet halinde tanıtılmıştır.

IV. Bölüm, değerlendirme,

V. Bölüm ise bibliyografyaya ayrılmıştır.

192 sayfadan oluşan eser 200'e yakın resimle zenginleştirilmiştir.

3. İnce Minareli Medrese

Birinci baskısı 2007 yılında yapılan bu eserin de genişletilmiş ikinci baskısı 2009 yılında yapıldı

Minaresindeki zarafet dolayısıyla bu isimle anılan medrese, Konya'daki darühadislerin en meşhurdur. Medrese Selçuklu veziri Sahip Ata tarafından yaptırılmıştır. Mimarı Konya'da pak çok meşhur esere imza atan Kelük (Kölük) bin Abdullah'dır. Eserin portalinde bulunan süslemeler kumaş üzerindeki işlemleri hatırlatır. Taş ustası, taşı âdeta oya gibi işlemiştir.

Eser, Önsöz'den sonra beş ana bölümden oluşmaktadır.

I. Giriş

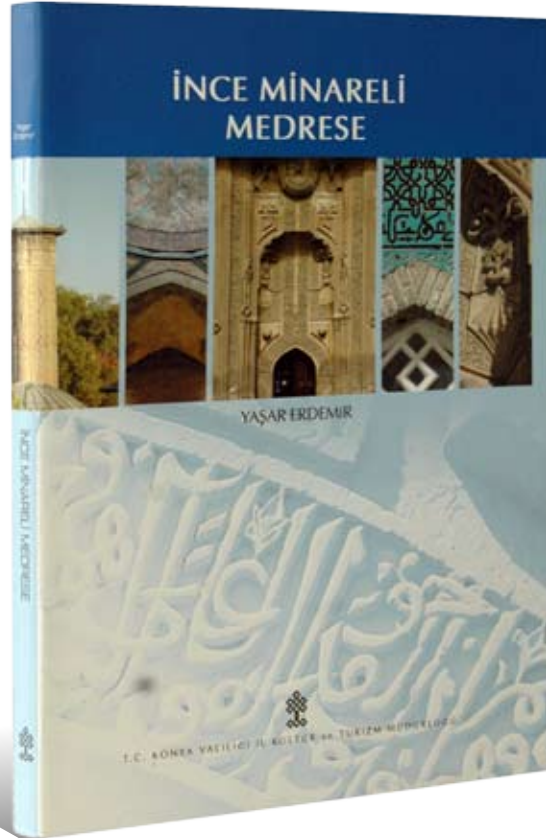
II. Medresenin Tanıtımı

III. Mescit ve Minare

VI. Değerlendirme ve Sonuç

V. Bibliyografya

163 sayfadan oluşan eser, 150'nin üzerinde resim ve çizimle zenginleştirilmiştir.

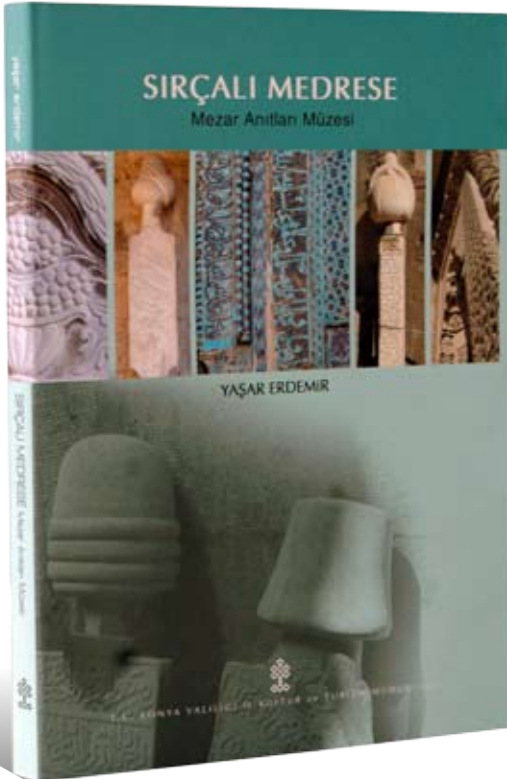

4. İnce Minare Taş ve Ahşap Eserler Müzesi

İlk baskısı 2007 yılında yapılan bu eserin de yine genişletilmiş ikinci baskısı, yeni düzenlemeyle 2009 yılında Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından yapılmıştır.

Müze, Taş ve Ahşap Eserler Müzesi olarak Türk müzeleri arasında özel bir yere sahiptir. Bunun için eser, yapıdan ayrı olarak ele alınmıştır. Müzede Konya ve çevresine ait Selçuklu'dan başlayarak Beylik ve Osmanlı dönemine ait çok sayıda tarihî eser teşhir edilmektedir.

Eserin takdim ve Önsöz'ünden sonra Giriş bölümünde Türk müzeciliği, ve Konya müzeleri, müzedeki eserlerin kaynakları, konuyla ilgili araştırmalar müstakil başlıklar halinde tanıtılmıştır. Diğer bölümlerde ise, müzenin avlu, iç ve deposundaki eserler ayrı ayrı resim ve çizimlerle anlatılmış, bunların geniş bir değerlendirilmesi yapılarak bibliyografyaya eklenmiştir.

232 sayfadan oluşan bu değerli eser, 350 renkli-siyah beyaz resim ve çizimle zenginleştirilmiştir.

5. Sırçalı Medrese Mezar Anıtları Müzesi

Konya'da Selçuklu Dönemi âbidevî eserlerinden birisi de hiç şüphesiz Sırçalı Medrese olarak bilinen Muslihiye Medresesi'dir. Fıkıh okutulmak üzere Bedreddin Muslih tarafından H. 642/1242/43 yılında inşa edilmiştir.

Bu eserin birinci baskısı 2002 yılında yapılmış, ikinci baskısı 2009 yılında Konya İl Kültür müdürlüğü tarafından gerçekleştirilmiştir.

Eserin takdim ve Önsöz'ünden sonra Giriş bölümünde (s.12-46) medresenin yeri ve bugünkü durumu, yapıyla ilgili yayınlar, yaptıranı, tarihi ustası, vakfiyesi ve vakıfları, eski durumu, bakım ve onarımları, teşkilâtı, eğitim-öğretimi hakkında bilgi verilmiş, daha sonra II. Bölüm'de medresenin taç kapısı, dış ve iç görünüşü, bölümleri ayrı ayrı açıklanarak türbesiyle beraber, röleveleri alınıp plan, plan ve kesitleri çizilmiştir.

III. Bölüm'de avluda sergilenen mezar taşları tanıtılmış, IV. Bölüm'de ise, genel bir değerlendirmeyi müteakip son bölüme bibliyografya eklenmiştir.

176 sahifeden oluşan eser, 106 renkli-siyah beyaz resim ve 72 çizimle zenginleştirilmiştir.

Eserlerle İlgili Genel bir Değerlendirme

Kısaca tanıtımlarını yapmaya çalıştığımız beş eser de bütün ana kaynaklara inilmiş, büyük emek harcayarak hazırlanmıştır. Hepsi de kaynak birer eser ortaya konulmuştur. Tekrar yazarımızı ve eseri bastırarak ilim âleminin istifadesine sunan Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğümüze teşekkür ediyoruz.

ŞEMS-İ TEBRİZİ VESİLESİYLE

Huzeyme Yeşim
KOÇAK

Görünüşe bakılırsa; Hz. Şems, Hz Mevlâna gibi bazı İslâm büyükleriyle ilgili yayınlar, özellikle romanlar çok ilgi görüyor. Ve önümüze “Hangi Şems, Hangi Mevlâna” sorularını getiriyor.

Çünkü bunlardan bazılarında, İlahî aşkın kahramanları romancının muhayyilesine, dünya görüşüne oldukça çarpıtılmış, saptırılmış; İslâm’ın aydınlığından değil de, yazarının dar adesesinden okura sunuluyor.

Anlaşıyor ki; bulanık bir atmosferde, çağdaşlık sosuna bulayıp, Şemslerin hakikatinin kurban edildiği, hatta topyekûn hakikatin karalandığı bir dönemle karşı karşıyayız.

Akla karanın birbirine karıştığı, manevî şahsiyetlerin bulamaçlaştırıldığı kimi kitaplarda; kültürümüzdeki en müstesna isimler, bambaşka bir hüviyete arzı endam ediyor, modern fikirleriyle, ahlaktan epeyce arınmış(!) çıplak halleriyle okuru şaşırtıyor. Gerçeğin hilâfına; çağla bir uyuşturma, bağdaştırma emeli seziliyor. Tasavvufun ve modernliğin kuralları keyfince birbirine karıştırılıyor.

Böylesi ortamlarda; hakikate sadık kalarak, tahfif ve tahrif etmeden anlatmaya çalışan kitapların da önemi büyük oluyor.

Sayın Melahat Ürkmez’in sevilen ve yeni baskısı İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüne yapılan “Şems-i Tebrizi” adlı etkileyici inceleme-araştırma kitabı, bir boşluğu doldurmakta, bilhassa Şems-i Tebrizî Hazretlerini tanıtmakta küçümsemeyecek bir role sahip.

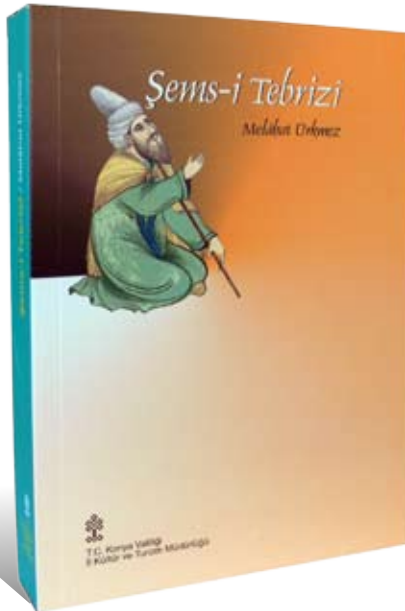
Melâhat Hanım’ın kitabından öğreniyoruz ki: “İlahî aşkın ateşli bir remzi... Coşturan, dalgalandıran, kor ateşi

sönmeyen, fırtınalı bir ateş yalımı” olan Hazreti Şems daha çocukluktan itibaren fevkalâde haller yaşamıştır. İşte Onun hayatından bazı vurucu noktalar:

“Onunki içten gelen mânevî aşamalar sonucu oluşan bir gelişmedir. Çocukluk yaşlarında dâhi malum olan çeşitli mânevî haller, özel davranışlar onu başkalarından ayıran “birey emsalsizliği”dir. (sh. 23)

Şems Hazretleri’nin Öğretmenliği’nin gücü ve Kur’ana nüfuzu; azılı “iki yılda sadece bir cüzü öğrenebilen bir çocuğa”, “üç ayda Kur’anı öğretecek kadar” müessirdir.(sh. 34)

“Şems-i Tebrizî’i kendi el yazması ile bir eser bırakmamıştır ama öyle bir “*Aşk Eseri*” bırakmıştır ki, yazıya ne hâcet... yaşadığı devirden günümüze kadar yedi asırdan fazla zaman geçmesine rağmen hâlâ gıpta ile anılmakta, söylenmekte, merak edilmekte ve gönüllerde okunmaktadır.”(sh. 37)

Mesnevi'yle Makâlât'la birlikte paralel okumalar yapıldığında, büyükleri kendilerinden dinlediğimizde Hz. Şems'in, Mevlâna'nın ayak izlerini, seslerini görebileceğiz, sahtelerinden ayırt edebileceğiz belki de.

Nitekim Melâhat Ürkmez Hanım'ın kitabın girişinde de belirttiği gibi: "İnancın zirvesinden hakikatın özüne ulaşan müstesna tefekkür insanı Şems-i Tebrizi'yi okurken, hiç farkında olmadan onun gizemli dünyasının eşğine adım attığınızı hissedersiniz, özellikleriyle dolarsınız, adeta tılsımlı bir âleme girer büyülenirsiniz. İçinde bulunduğunuz zamanın dışına kanatlanır, onun muhteşem dünyasına yelken açarsınız. Onunla biliş olur, bütünleşirsiniz." denmektedir.

Şimdi de Şeyhin hikmetli sözlerinden bir kaçına göz atalım:

"Marifet nedir?" diye soranlara 'Gönlün yüce Tanrı ile diri olmasıdır'

Diri olanı öldür; o diri sandığın senin fani bedenindir.

Ölü olanı dirilt; O, gönlündür.

Hazır olanı gaibet, yok et; o, dünyadır.

Gaip olanı yok et; o, arzu ve nefistir.

Yok olanı var et; o, niyettir."

"Muhammed'e(S.A.V.) uyma odur ki, O miraca gitti, sen de onun vizinden gitmelisin."(sh. 63, 65) buyurmuşlardır.

"Şems, Makâlât'da şöyle demiştir: Nefisten ve nefsin isteklerinden uzak kaçanlara o anda bir sır açıklanır. Onlar mahrum kalmazlar. Şu anlamdaki beyte de bakınız: Nice yüksek dağlar vardır ki, tepeleri yüce ve sivri şerefelerdir,

O tepeler, zamanla aşınır ama dağ yine dağ olarak kalır.(M.77)"

Her yüce kişi, Allah sevgilisi gibi Hz. Şems' de "Mevlâna gibi Yahudi de olsa ayırım gözetmeden insanları seviyor, onların hidayetini arzulu-yordu."

Ama dininin üstünlüğünün de farkındaydı: "...Halbuki benim öyle bir huyum vardır ki Yahudilere bile dua ederim. 'Tanrı hidayet versin, onları doğru yola yöneltsin' derim. Bana sövenlere de dua ederim. 'Ulu Tanrım ona bu halinden daha iyi bir hal ver ki, sövüp sayacağı yerde bir respih okusun, seni ansın ve ilâhi Âlemlerle meşgul olsun!' derim.(Gençosman, 1974: 84); (sh. 100).

Kitapta, Konya'nın tarihî rolüne temas edilir. Şems Hazretleriyle, Hz. Mevlâna'nın Konya'da "buluşup kaynaşmaları, basit bir tesadüf değildir. İlâhi tensip, takdir programının vakti ve yeri gelince zuhura gelen bir tecellisidir."

Sezai Karakoç'un bir tespiti ise şöyle aktarılır: "Şems-i Tebrizi'nin gelişyle fûnye ateş aldı, bomba infilâk etti. Maneviyat dünyası, 'Konya Okulu'nu kazanmış Doğu ve Batı birleşmişti. Anadolu ruhunun yüksek fırınlarından biri hararetle çılgınca yanmaya başlamıştı."(sh. 125)

Eserin ilgi çekici yerlerinden biri de Eva De Vitray Meyerovitch(Havva Hanım'ın), Hz. Şems'in kaybolması ve Şems Türbesi'ndeki yaşadığı olağanüstü hadiseler hakkında söyledikleridir.(Bkz. Sh. 221- 225)

Hz. Mevlâna'nın Farsça yazması hikmeti de dile getirilir "*Şems-i Tebrizi*" kitabında: "Hazreti Mevlânamızın müteaddit yerde Cibril-i Eminim diye adlandırdığı, İlâhi Ulak Şems-i Tebrizi ile hazırladığı manevî bir stratejinin meyvası olan eserlerinin, Farsça yazılması ile Doğu'da İran, Pakistan; Afganistan ve Hindistan'da yaşayan milyonlarca insana, kullandıkları dille asırlardır İslâmiyet'i anlayıp, öğretip, onların başka inançlara kaymaları önlenmiştir.(Bayru, 2003:929)"; (sh. 273)

Hz. Şems ve Hz. Mevlâna gibi zirve şahısların nihaî gayesi neydi. "*Şems-i Tebrizi*" kitabı bize bu hayatî/varoluş noktasını sarahatle sunar:

"Şems bütün hayatı boyunca Allah aşkını temel almıştır. Varoluşun her boyutunda Allah aşkının yansımalarını görmüştür. Mevlâna'ya olan sevgisi de Allah aşkının bir yansımasıdır. William Chittick bunu şöyle izah eder; 'Kısaca Allah aşkı temel iman ikrarından, Allah'ın biricik gerçeklik olduğu iddiasından doğar ve gelişir; yani, 'Allah'tan başka Tanrı yoktur'dan. Aşk, ilâhi bir sıfat olduğuna göre, bundan da, 'Allah'tan başka hiçbir âşık ve hakiki sevgili olmadığı' sonucu çıkar."(sh. 287)

Hz. Şems'in fikirleri, hayatı anlatılır, bize tanıtılırken; bir gönül eğitiminin gerekliliği de şu satırlarla ifade edilir:

"...Mevlâna, Şemsle tanıştıktan sonra aşkından çoşan, kaynayan bir okyanus halini almıştır.

Okyanusların birbirinde buldukları fakat başkalarının bulamadıkları en önemli zenginlik, zahiri dünyada bulunmayan aynaydı. Bunlar, şeyhlik, mürşitlik, halifelik, müridlik makamlarının daha da ötelere aşarak birbirlerine ayna oldular."(Sonuç bölümünden)

Kütüphanenizde mutlaka yer alması icap eden bir eser, "*Şems-i Tebrizi*"... Okudukça siz de nice zenginlikleri keşfedeceksiniz.

Melâhat Ürkmez, *Şems-i Tebrizi*, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, 2010

Konya Kültür Hazinesine Açılan Pencere

Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ

Geçenlerde, Konya Kültür ve Turizm Müdürü Dr. Mustafa Çıpan'ın basın toplantısından iki babacan kitap torbası ile döndük. 2009 yılında, Müdürlüğün yayımladığı kitaplardan nasibimizi almıştık; sevinçten bir hoş olarak...

Akademik Sayfalar'ın bu sayısında onca kitabı, erbabı, tadımlık ölçüğünde sunacak size.

Ben, "Kültür Müdürlüğü 2009 ganimeti" mi ağız tadı ile keyifle inceledim, "Kültürünü kaybeden her şeyini kaybeder" diye fıslarken bir kutu geçti elime. Siyah zemin üstünde, sekiz yüz yıllık kültür birikimimizi hatırlatan on bir obje... Çinilerden Selçukî paralarından, bir eski zaman tulsımını çağrıştıran birikimlerimiz... Hoş bir stilde üretilen kurtunun üstünde bir yazı: **KONYA KÜLTÜR HAZİNELERİNE AÇILAN PENCERE...**

Birazdan Konya kültür hazinelerine açılan pencereden bakacağız hazinelere.

Ama önceden bir şeyler söylemek

istiyorum.

Mevlâna yeni günle birlikte "... yeni şeyler söylemek lazım" der. Cumhuriyet'in, Osmanlı'nın, Selçukîlerin bunca yıllık Konya'sında da yeni şeyler yapmak lazım. Söz gelişi kültür/sanat yayınlarında yavan, soğuk, taşra kokan yayınlardan gına gelmişti. "Yediğimiz pekmez, gördüğümüz Antep" misali "temcit pilavı" gibi yayınlar içimizi karartmış, zevkimizi köreltmmişti.

Konya Kültür ve Turizm İl Müdürü Dr. Mustafa Çıpan'ın onlarca bilim, sanat, basın adamına sunduğu 2009 yayın külliyatı köprülerin altından epey su aktığını gösterdi.

Gelelim yeni, güzel ve çağdaş emeklerle ortaya çıkmış KONYA KÜLTÜR HAZİNELERİNE AÇILAN PENCERE'ye...

Aslında "pencere" deniyor da, bir pencere gibi sunuluyor da; bir pencere değil Konya kültür hazinelerine açılan... Tam on bir pencere...

Bakınız lütfen pencerelere. Tek tek... Buyurun...

Atatürk Müzesi

- Mevlâna Müzesi
- Nasreddin Hoca Müzesi
- Arkeoloji Müzesi
- İnce Minare Taş ve Ahşap Eserler Müzesi
- Ereğli Müzesi
- Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi
- Batı Cephesi Karargâhı Müzesi
- Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesi
- Sırçalı Medrese Mezar Anıtları Müzesi.

Yayın yönetmenliğini Dr. Mustafa Çıpan'ın yaptığı Konya Kültür Hazinesi tanıtım albümlerine Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi Müdürü Bekir Şahin'in, Hacer Kara'nın, Bilge Bahçıvan'ın, Osman Özel'in, Ömer Faruk Türkan'ın, Sevcen Karapınar'ın, Yusuf Benli'nin, Gülseren Kervan'ın, Enver Akgün'ün ve daha birçok zamanın emekleri geçmiş. Elleri, akıllarına sağlık.

Konya kültür hazinelerinin bir penceresinden bakmak isteyenlere bu minik albümler birer kılavuz. Bu güzel, yenilikçi çizgiler taşıyan "pencere"lere "broşür" demeye gön-

lüm razı değil.
Bunlar "tadımlik
albüm"ler...

Her fırsatta söylerim, yazarım. "Dilimde tüy bitti" desem mübalağa olmaz. Konya'yı tanıtmaya, sevdirmeye babında yalnız Mevlâna yetmez. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın altını çizdiği gibi belki "Selçuk epodesi", Konya halk kültürü ile birlikte üçlü zirveden umulanı verebilir.

Türlere Anadolu'yu yurt yapan Selçuklu sultanlarını hiç unutmamak gerek. Her dem sevgiyle, saygıyla, şükranla; yaşanan her zamanda, her Konya ziyaretçisine sunmak gerek. Selçuklular olmasaydı, Osmanlı olmazdı; Osmanlı olmasaydı, Türkiye Cumhuriyet Olmazdı.

YAŞATILMAZSA KÜLTÜR DE ÖLÜR.

Yayın yönetmenliğini Konya Kültür ve Turizm Müdürü Dr. Mustafa Çıpan'ın yaptığı Konya Kültür Hazinesine Açılan On Bir Pencere, kültürümüzü yaşatma ve geleceğe taşıma babında hoş ve faydalı bir çalışma.

"Konya Kültür Hazinesi"nin pencereleri elbette on bir değil. Onlarca, yüzlerce... Yeni pencereleri aşkla, şevkle ve acil olarak açmalıyız. Aksi takdirde istenilmeyen banal kültürler, bu ihmali değerlendirip milli kültürün yozlaşmasına; hatta ölmesine sebep olabilirler.

KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN KÜLTÜRE KATKISI

Nail BÜLBÜL

Adı üstünde İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. İştiğal alanı Konya kültür hayatına yeni eserler kazandırmak ve turizm açısından gelişmesini sağlamak. Yazılı ve görüntülü medya ile münasebetlere önem verildikçe faaliyetlerini daha fazla ifade etme imkânını bulabilecek. Kuruluşun başında bulunan Dr. Mustafa Çıpan'ı ilk defa birkaç yıl önce TRT'de bir müzik programında tanıdım. Türk Müziği hakkındaki yorumuna kulak verdikçe konuyu yabancı olmadığını, hatta uzman sayılabileceğini anladım. Geçtiğimiz günlerde yaptığı toplantıya kadar tanışıp, konuşma fırsatım olmamıştı. Toplantıdan sonra ayaküstü kısa sohbetimizde "Ben, sizi tanıyorum" deyişi, Mevlâna anma törenleri konusunda yazdıklarımı okuduğunu, bu nedenle gıyaben tanışık olduğumuzu ortaya koyuyor. Doğrusu, göreve geldiğinden bu yana yaptığı çalışmaların ağırlığı Hz. Mevlâna ve anma törenleri gibi görünmüştü. Elbette, gündemin ilk maddesi her zaman Mevlâna olmuştur.

Çıpan'ın, basın toplantısında verdiği geniş bilgidен kitap yayınına destekleyip, kültürü de ihmâl etmediğini gördük. Bu cümleden olarak, gazeteci-yazar arkadaşımız Seyit Küçükbezirci'nin

"Folklor Güldestesi" ile **"Kuvâ-yı Milliye ve Millî Mücadele Resim Sergisi Kataloğu"** da yer alıyor. Küçükbezirci; 1957-1960 yılları arasında Ticaret Lisesi öğrencisi iken folklorla ilgi duymasına vesile olan edebiyat öğretmeni Cahit Öztelli için **"Her çırağın, her kalfanın, her ustanın, bir ustası vardır. Ben çıkar mıyım, kalfa mıyım, usta mıyım bilemiyorum; ama, benim ustam Türk halk kültürünün büyük araştırmacısı rahmetli Cahit Öztelli'dir. Bu kitabımı ustam Öztelli ve Konya kültürüne, sanatına, folkloruna emek veren diğer rahmetlilere armağan ediyorum"** dediği kitabının başına Atatürk'ün, 20-21 Mart 1339 (1923)'da ziyaret ettiği Konya Türk Ocağı'nda yaptığı **"Konya, muhtelif Türk devletlerinin yaşamış olduğu öz Türk vatanıdır. Konya, asırlardan beri tüten büyük bir nurun ocağıdır. Türk harsının (kültürünün) esaslı membağlarından biridir"** şeklindeki değerlendirmesini alarak, önsöz yazısında şöyle diyor:

"Konya, hakikaten, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi Türk harsının/Türk kültürünün esaslı kaynaklarından biridir. Cumhuriyet döneminde Konya'da onlarca bilim, sanat, kültür adamı, folklorcu; halkı-

mızdan binlerce sayfa tutan derlemeler yaptılar. Bunlardan, yalnız M. Ferit Uğur ve Sadettin Nüzhet Ergun'un emeği olan 'Konya Halkiyat ve Harsiyatı' kitaplaşabildi. 'Konya folkloru' adlı kapsamlı bir kitap 1926'dan bu yana yayınlanamadı. Bu durum Konya gibi bir 'Kültür başkenti' için üzücü bir durum.

Çok geç kalınmıştır, ama her şey bitmiş değildir. Son yüzyılı kapsayan dergilerdeki, gazetelerdeki derleme birikimi, eğer, işin bilincine varırsak,

onlarca kitap olarak gün ışığına çıkabilir. Bu kitapta yayınlanan folklor ürünleri, bugünkü Karatay, Selçuklu ve Meram ilçelerinde yaptığım derlemeleri kapsar. Elbette bütün Konya folklorunu kapsamaz. Konya merkez köyleri ve ilçelerinin folkloru binlerce sayfaya sığmaz. Benim yaptığım, Konya folklor denizinden özgün/otantik örnekler sunmak. Yani bir 'Güldeste' sunmak”

Folklor konusunun önemli isimlerinden Küçükbezirci; derlenmediği, değerlendirilmediği ve yaşatılmadığı takdirde kültürün de öleceğini, Konya folklorunun, Türk kültürünün esaslı kaynaklarından birisi olduğunu belirterek, Konya folklorunu “**Türküler, Masallar, Konya Mutfağı, El Sanatları, Konya Ağzı/Konya'da Kelimeler, Halk Sanatları, Konya Keçeciliği, Kuşçuluk, Koyunculuk, Halk Hekimliği, Efsaneler**” olarak bölümlere ayırıyor. Kaynak kişilerin halktan insanlar olma-

sına özen gösterdiğini, eklemeler ve çıkartmalar yapmadan kaynak kişilerin söylediği gibi “**Konya ağzı**” ile yazdığını ifade eden Seyit Küçükbezirci'nin yer verdiği türkü, mâni, ninni, okşama, nasihat, tekerleme, efsane, ata sözü, deyim, masal, halk hikâyeleri, halk inancı, büyü, nazar, oyunlar, asker mektubu, Konya evleri, koyunculuk, çobanlık folkloru, isimler ve ünvanlar ile halk folklorundan verdiği ilginç örnekler, kitaba ayrı ve önem kazandırmış.

Mustafa Kemal Atatürk'ün “**Sanatkâr, toplumda uzun mücadele ve gayretlerden sonra alnında ışığı hisseden insandır**” sözünün alıntılanmadığı “**Kuvâ-yı Milliye ve Millî Mücadele Resim Sergisi Kataloğu**” nda ressam Mehmet Başbuğ, Alaybey Karoğlu, Zuhul Arda, Hikmet Şahin, Müzeyyen Karaçiftçi, Handan Canan savacı, Halil Dikmen, Ali Çelebi ve Ali Sami Yetik'in yağlıboya tablolarından güzel örnekler yer alıyor. Bu arada, Mehmet Başbuğ'un; Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan, Tataristan, Makedonya'nın da aralarında bulunduğu 75 kişisel sergi açtığı, 17 ödül aldığı, ABD, İngiltere, Almanya, Portekiz, Kanada, Kuveyt, Suriye, Irak, Japonya, Fransa, Türkmenistan, Tataristan, Azerbaycan, Kırgızistan, Kazakistan, Yakutistan, Rusya, Tacikistan gibi ülkelerin yanısıra, yurtiçinde de birçok yerde eserlerinin bulunduğu belirtiliyor. Alaybey Karoğlu'nun; Kazakistan, Türkistan, Konya'da 4, Ankara'da 3 ve İstanbul'da kişisel sergiler açıp, 250'den fazla sergiye katıldığı, Zuhul Arda'nın Konya'da 5, Ankara'da 2, diğerleri de İstanbul ve Bodrum'da 9 kişisel sergi açarak 30'dan fazla karma sergiye katıldığı, Hikmet Şahin'in Konya'da 3 ve Adana'da kişisel sergi açıp, 13 karma sergiye katıldığı, Müzeyyen Karaçiftçi'nin de İstanbul ve Konya'da 2 kişisel sergi açtığı, 13 karma sergiye katıldığı, Handan Canan Savacı'nın Konya'da kişisel sergi açıp, 13 karma sergiye katıldığı bildiriliyor.

Sayın Mustafa Çıpan'ı, Konya kültür, sanat ve turizminin gelişmesi için gösterdiği çaba ve eserlere olan desteği nedeniyle tebrik eder, yararlı çalışmalarının devamını temenni ederim.

HATTAT HÜSEYİN ÖKSÜZ (KONEVİ)

Ali IŞIK

Yüce Yaradan'dan Habib'ine "Oku!" emriyle inmeye başlayan İlahi Mesaj, İbn Abbas'tan gelen bir rivayete göre "kalem" ve "yazı" ile devam etmiştir:

- Nûn, kaleme ve yazdıklarına ant olsun. (Kur'an, Kalem: 1)

Bu ayeti yorumlayan kimi müfessirlere göre yüce Yaradan ilk olarak kalemi yaratmıştır. Yaratılır yaratılmaz "Yaz!" emrine muhatap olan kalem, evrenin yaratılmasından kıyamete kadar bütün olacakları yazar. Yine bazı müfessirlere göre ayetteki "nûn"un bir anlamı da "hokka"dır. Bu itibarla Rabbimiz, anılan surenin başında hokka, kalem ve yazıya (kitaba/Kur'an'a) yeminle başlıyor. Medeniyetimizde kalemin, mürekkebin ve yazının kutsiyet derecesindeki önemnin hikmeti bu söz olsa gerektir. Bu anlayış, bu kabul neticesidir ki; medeniyetimizin hakiki bani ve temsilcileri, kalem ve kâğıdı ekmek, mürekkebi su gibi aziz görmüşlerdir. Bu enteresan insanların, açtıkları kalemin yongalarını yere döküp saçmamalarının, yerde gördükleri bir kâğıt kırıntısını dahi hürmetle alıp bir duvar kovuğunda olsun korumaya almalarının hikmeti de yine Kalem Suresi'nin başındaki yüce Yaradan'ın bu yeminidir elbet. Bu aziz insanların kaleme, yazıya olan saygılarının mükâfatını da şu kelimeler yeterince ifade etmektedir:

- Kur'an-ı Kerim Mekke'de nazil oldu, Kahire'de okundu, İstanbul'da yazıldı...

Medeniyetimizin yazı sanatındaki ulaştığı merhaleyi 20. yüzyılın büyük ressamlarından Picasso şu sözleriyle izhar eder: "Resim sanatında ulaşmak istediğim en yüce noktada İslâm hattını bulmuşumdur. O çok zaman önceleri beni geride bırakmıştır."

Bu muazzam sanatın günümüzdeki önemli temsilcilerinden biri hemşerimiz Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Öksüz'dür. Sanatçı bir aileye mensup Hüseyin Öksüz'ün merhum babaları Veysel Öksüz (1927-1993) iyi bir şair, en verimli çağında elim Zümrüt Faciası'nda sonsuzluk yurduna uğurladığımız küçük kardeşi Sami Öksüz (1954-2004) önemli bir tezhip sanatçısıydı.

1944 yılında Konya'da doğan Hüseyin Öksüz, ilk ve ortaöğrenimini memleketinde tamamladıktan sonra 1970 yılında İstanbul Eczacılık Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. Günümüzde Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin Geleneksel Türk El Sanat-

ları Bölümünde yardımcı doçent olarak çalışmalarını akademik seviyede sürdüren Öksüz Hoca bir söyleşisinde hat sanatı serüvenini şöyle özetler:

“İstanbul’da olduğum 1968 yılında bir gün hemşehrimiz Hüseyin Kutlu’nun evine arkadaşlarla beraber gittik. Orada Hüseyin Efendi’nin kâmiş kalemlerle yazıya çalıştığını, hokkayı, is mürekkebinin, karalamalarını gördüm. İki aydır cumartesi günleri Hattat Hamid’e gidiyordum. İlk cumartesi dersine beraber gittik. Hamid Bey ilk meşki yazarak bana verdi. İşte o gün bu gündür kâmiş kalem elimden eksik olmuyor. Esasında benim ilk hocam Ahmet Selahaddin Hidayetoğlu’dur. Kâmiş kalem elime ilk tutturana odur. Onunla 1966-67 yıllarında çalışmalarımız Konya’da oldu. Kendisi Hattat Halim

Efendi’nin icazetli talebelerindendir. Hamid Hoca ile çalışmalarım devam ederken 1970’de eczacılığı bitirdim. Artık hat çalışmalarını bırakacağım, Konya’ya döneceğim için üzüliyordum. Hocam, derslerimi mektupla gönderebileceğimi söyleyince çok sevdim. Ve böylece sık sık İstanbul’a giderek ve mektuplar göndererek çalışmalarım sonucunda sülüs ve nesihle icazet aldım.

Ta’lik hattında üstadım Uğur Derman’dır. Hamid Hoca’ma devam ederken, ta’lik dersi de almak istediği hocama söyledim. Hocam da sülüs ve nesih bitirdikten sonra başlayabileceğimi söyledi. Tabi bende de gençlik var sülüsü bitirince-

ye kadar sabır nerede?.. Hocadan habersiz Uğur Bey’e devam etmeye başladım. İşte o günden beri yazıyorum.”

“Konevi” mahlasıyla ismini –dolayısıyla ismimizi- cihana duyuran Öksüz Hoca’nın eserlerinden oluşan bir katalog, daha doğru ifadeyle hocanın cöngü, Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü marifetiyle *Hattat Hüseyin Öksüz (Konevi)* adıyla kitaplaştı (2009).

Zarf ve mazrufuyla mükemmel bir mesainin ürünü olan eser İl Kültür ve Turizm Müdürümüz Yrd. Doç. Dr. Mustafa Çıpan’ın Takdim’i ile başlayıp Yrd. Doç. Dr. Fatih Özkafa’nın Ön Söz’üyle devam ediyor. Büyük sanatkar Öksüz Hoca’nın oldukça muhtasar hayat kronolojisini takiben onun aldığı ödüller, açtığı sergiler, sunduğu bildiriler, onunla yapılan söyleşiler maddeler hâlinde sıralanmış. Kitabın asıl bölümü kapsamlı bir İçindekiler’den sonra başlıyor.

176 (18+151+7) sayfalık kitapta birbirinden nefis sülüs, celî sülüs, nesih, sülüs nesih, mâ’il nesih, ta’lik, celî ta’lik, dîvânî, celî dîvânî, mâ’il ta’lik, celî mâ’il ta’lik, kûftî, tevkî, reyhânî, muhakkak, hatt-ı icâze (rika’a), rik’a hatlarıyla ve tuğra formunda 305 adet levha, kalıp ve meşk örneğine yer verilmiş. Çoğu tezhipli ve ebrulu bu harikulade kompozisyonlara Türk tezyinî sanatlarının birbirinden güzel örnekleriyle katkıda bulunan sanatkarların isimlerini de burada anmadan geçemeyeceğiz. Bu sanatkarlardan Sami Öksüz, Müzeyyen Bilgiç, Gökçe Sönmezler, Ayşe Kart, Elmas Özekkaya, Aslıhan Bayındır, Cemile Kurt, İsmail Çökük, A. Fuat Baysal, Osman Şişman, Nurcan Sertyüz, Arzu Tozlu, Sinan Hidayetoğlu, İclal Demirplak, Şeyma Öksüz, Mamure Öz, Ömer Dinçer, Vahide Uşan, Melek Antel, A. Zerrin Karakapıcı, Nilgün Taşçı, Rukiye Dönmez, Necmi Tuna, Aysel Demirkale, M. Bânû Hidayetoğlu ve Bülent Salt tezhibleriyle; Hikmet Barutçugil, N. Pınar Yıldırım, Havva Ortakavak, Savaş Durmaz, Alparslan Babaoğlu, Fuat Başar ebrularıyla; Abdullah Şanlı da nahtıyla Öksüz Hoca’nın göz nuruna nur katmışlardır.

Bir Dizin’le sonlanan bu güzel çalışmaya imza atan başta Hattat Hüseyin Öksüz Hoca olmak üzere, müzehhiplerimize ve İl Kültür ve Turizm Müdürlüğüne bir Konyalı olarak şükranlarımızı sunuyoruz.